

## MENSENMEPPER/KRIJTSCHRIJVER

Reuzendrager... Indommelaarster... Beul...

Het moet nu eenmaal gedaan worden. Niemand echter had een vreemder beroep dan Rigo Leslie Caersman. (Om de een of andere reden stond hij erop dat zijn tweede naam altijd vermeld werd). R.L.Caersman combineerde de beroepen van krijtschrijver en mensenmepper van in het vroege voorjaar tot pakweg begin herfst. De rest van het jaar kluste hij wat rond.

Rigo Leslie was twee keer niet geslaagd voor iets, telkens in zijn eerste examen-series. Een keer niet voor onderwijzer en een keer niet voor rijkswachter. Omdat hij altijd op wielerskoersen rondhing, breide hij na verloop van tijd een stevig netwerk van wielermensen. Zodoende werd hij, na nog een streepje voorspraak en een kontje hier en daar, krijtschrijver/mensenmepper in de grote voorjaarsklassiekers en in de Rondes van enkele Europese landen. Hij was, gezeten op de duozitting van een moto, gewapend met een bord, een doosje krijt en een mensenmepper. Zijn bord bracht de ontsnapte of achtervolgende renners op de hoogte van hun voorsprong of achterstand. Daartoe gebruikte Rigo Leslie Caersman de tekens ' en ", de teken-eenheidjes van tijd.

Zijn mepper (een soort plastic kingsize vliegenmepper met kleine waarschuwendende rinkelbelletjes aan de zijkanten bezet) ranselde opdringerige supporters weer naar de kant van de weg of in de berm. Vooral in de Ronde van Vlaanderen, Parijs – Roubaix en de bergetappes van de grote Rondes diende Rigo Leslie van zijn mensenmepper gebruik te maken.

(Het is ook een van die beroepen waarbij het voorwerp samenvalt met zijn mens: de mepper! Wie is de mepper? Wat is de mepper? De mepper hanteert de mepper!)

Ooit moest dat eens faliekant aflopen voor deze krijtschrijver/mensenmepper. Want het moet gezegd: sedert de renners oortjes en moderne communicatieapparatuur gebruikten, was het krijtbord ietwat overbodig geworden. Dus besteedde Rigo Leslie meer aandacht aan zijn mepperschap. De renners vielen veel vaker dan vroeger, en de mensen werden steeds driester. De zenuwachtige, mobiele generatie, zeg maar.

Anno 200X, in het holst van de lente, op een warmterecorddag, was het zover. Sedert de aanvang van de weermetingen had men het op 15 april nog nooit zo warm gemeten en geweten. De Hel van het Noorden was één stofwolk die zondag. Er viel geen spetter te bespeuren, tenzij het bloed, het zweet, de tranen en

de urine van de stielrenners. En het bier natuurlijk, in de geluksstroken. De opwarming van de aarde... de verwoestijning van Europa... het plaatje klopte. Echt beslijkte woelrenners werden de laatste jaren zeldzaam. Nu vraten ze stof.

Zondag 15 april 200X, een week nadat een gretige Leif Hoste in de Ronde van Vlaanderen zo jammerlijk het onderspit had moeten delven.

Ter hoogte van Secteur 10 (het einde naderde) stoof de moto onder andere bevattende Rigo Leslie Caersman tussen een ware mensenzee door. Het vehikel spleet deze vleeszee als vanzelf door zijn indrukwekkende breedte. Een dertigtal meter achter ze kwam een achtervolgend groepje renners aangestoven. Rigo Leslie wapperde professioneel met zijn rinkelbellende mensenmepper. Hier en daar haalde hij even uit. Soms deelde hij echt een tik uit. Zat de onverwachte hitte er voor iets tussen? Al vlug incasseerde hij zelf meer meppen dan hij er uitdelen kon. Ook zijn kompaan voorop deelde in de klappen. Uiteindelijk werd de regen van slagen zo erg dat de motorrijder in een plotse opwelling gas gaf.

Het volgende ogenblik echter kukelde een onfortuinlijke Leif Hoste met zijn jagende groepje van drie tegen de accelererende moto aan. De renners hadden namelijk ook plotseling besloten gas te geven, om van het zog van de motor te profiteren. Onmiddellijk werd Secteur 10 herschape in een fietsenkerkhofje. Ook de moto ging onderuit. De machine gleed majestueus tussen ontzet opzij springende gillende toeschouwers de beek in. De twee opzittenden gleden gestaag mee, terwijl de mensenmepper gek over de hoofden heen weg zeilde, het Noord-Franse weiland in. Een indrukwekkend volslanke toeschouwer zette pijlsnel zijn zware voet op de borstkas van Rigo Leslie Caersman, alzo de vaart van de mepper op de kasseien stuitend.

Ondertussen ploegde Stuart O'Grady (Stuey for the friends), rechtstreeks afstammeling van de Australische Robin Hood-figuur Ned Kelly, gezwind en verbeteren naar de eindstreep in de velodroom te Robaais.

Een groot deel van de toeschouwers in de geluksstrook (nou, voor R.L.C.: pechstrook) langsheen Secteur 10 stortte zich nietsontziend op de mensenmeppende vetzak die van de duozitting was gekukeld. De renners, die ondertussen beduusd overeind gekrabbeld waren en ook hun tweewielers weer rechttop zeulden, kken verbijsterd toe hoe Rigo Leslie Caersman, bij leven en welzijn krijtschrijver/mensenmepper, naar de eeuwige jachtvelden in Noord-Frankrijk werd gemept. Zijn motorrijder liep brullend de weiden in, zijn helm weggooiend, niet meer omziend naar zijn zieltogende maat en zijn gestrande vehikel.

Toen enkele minuten later het ontzielde lichaam van Rigo Leslie Caersman ook in de beek werd gedumpt, konden Leif Hoste en zijn rivalen weer de fiets op in de achtervolging. Helaas nog te laat om iets hevigs te betekenen in de 105de Parijs – Robaais.

**‘Collateral damage’** blokletterde de volgende ochtend een krant. Het incident met de mensenmepper werd beschouwd als een onvermijdelijk voorval in de slipstream van een gigantenkoers. Hiermee was gelijk het lot bezegeld van wie het ooit in zijn hoofd mocht halen te ‘leren’ voor mensenmepper/krijtschrijver. Zelfs een voetballer krijgt minder klappen.